NORAKSTS

Lieta Nr. A 42 9366 09
Lietvedības Nr. A 01117-11/8

# SPRIEDUMS
# Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2011.gada 19.janvārī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis M.Birkmanis,

piedaloties pieteicēja *G.A.* pilnvarotajai pārstāvei *I.S.*,
atbildētājas – Rīgas pilsētas pašvaldības pusē pieaicinātās iestādes – Rīgas domes Administratīvās komisijas pilnvarotajam pārstāvim *A.P.*,
cietušajai *L.V.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu *G.A.* (personas kods */personas kods/*) pieteikumā par Rīgas domes Administratīvās komisijas 2009.gada 4.augusta lēmuma Nr.D57 27-9 atcelšanu.

## Aprakstošā daļa

[1] 2009.gada 15.jūlijā Rīgas pilsētas Īres valdes locekle sastādīja nama */adrese/* īpašniekam *G.A.* administratīvā pārkāpuma protokolu CB Nr.004477 par to, ka nama */adrese/*, dzīvoklī Nr.6 nav nodrošināts pamatpakalpojums – kanalizācija. Tādējādi, *G.A.* neievērojot likuma „Par dzīvojamo telpu īri" $11.^3$ pantu, ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, par ko Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) $150.^3$ pantā paredzēta administratīvā atbildība.

Rīgas domes Administratīvā komisija 2009.gada 4.augustā pieņēma lēmumu Nr.D57 27-9 (turpmāk arī – Lēmums), ar kuru nolēma, saskaņā ar LAPK $150.^3$ pantu, saukt *G.A.* pie administratīvās atbildības, piemērojot naudas sodu piecdesmit latu apmērā.

[2] 2009.gada 8.septembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts *G.A.* (turpmāk arī – pieteicējs) pieteikums par Rīgas domes Administratīvās komisijas 2009.gada 4.augusta lēmuma Nr.D57 27-9 atcelšanu.

Pieteikums pamatots ar turpmāk minētajiem apsvērumiem.

[2.1] Īrniece *L.V.* nav veikusi samaksu par īri un par pamatpakalpojumiem un papildpakalpojumiem no 2005.gada. Uz pieteikuma iesniegšanas brīdi tiesā īrnieces parāds ir 9382,61 lati.

[2.2] 2009.gada 28.janvārī īrniecei tika nosūtīts atgādinājums un brīdinājums, ka parāda nesamaksāšanas gadījumā tiks pārtraukta ūdens padeve dzīvoklī, nodrošinot ūdens padevi 25 litrus dienā. Tā kā samaksa netika veikta, tad ūdens padeve tika atslēgta. Pēc īrnieces vairākkārtējas

vēršanās Rīgas pilsētas Īres valdē starp pieteicēju un īrnieci tika panākta vienošanās, ka ūdens padeve tiks atjaunota, ja īrniece nodos ūdens patēriņa rādījumus un veiks ikmēneša maksājumus par patērēto ūdeni.

[2.3] Tualetē ūdens padeve nav iespējama, jo 2006.gadā, kad namā */adrese/* tika veikta stāvvada nomaiņa, īrniece atteicās ielaist dzīvoklī strādniekus.

[2.4] Pieteicējs uzskata, ka tas ir pašas īrnieces pienākums nodrošināt sava īrētā dzīvokļa sēdpodā aizsērējuma likvidāciju saskaņā ar likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 42.pantu.

[3] Atbildētāju pārstāvošā iestāde Rīgas domes Administratīvā komisija tiesā iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā norāda, ka pieteikumu neatzīst, uzskata par nepamatotu un noraidāmu pilnā apmērā, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem. Kā arī paskaidro, ka pamatpakalpojuma sniegšana īrniekam ir izīrētāja pienākums, kas ir jāpilda pat tad, ja īrniekam ir parāds par pamatpakalpojumiem.

[4] Pieteicēja pilnvarotā pārstāve tiesas sēdē uzturēja pieteikumā ietverto prasījumu, balstoties uz pieteikumā minētajiem argumentiem. Kā arī apliecināja, ka cietušajai ūdens uz tualeti ir jānes ar spaiņiem.

[5] Atbildētājas pilnvarotais pārstāvis tiesas sēdē pieteikumā ietverto prasījumu neatzina, atsaucoties uz paskaidrojumā tiesai norādītajiem argumentiem, un norādīja, ka pieteicējam joprojām ir pienākums nodrošināt pamatpakalpojumus cietušajai.

[6] Cietusī *L.V.* tiesas sēdē norādīja, ka nav ūdens padeves no augšas tualetē, līdz ar to ūdens uz tualeti tiek nests ar spaiņiem. Kanalizācijas stāvvads strādāja.

## Motīvu daļa

[7] Tiesa, pārbaudot lietas materiālus un noklausoties administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus, atzīst, ka pieteikums ir pamatots un apmierināms.

[8] Lēmumā konstatēts, ka pieteicējs nav ievērojis likuma „Par dzīvojamo telpu īri" $11.^3$ panta septītās daļas prasības.

Likuma „Par dzīvojamo telpu īri" $11.^3$ panta septītā daļa noteic, ka izīrētājs vai pakalpojumu sniedzējs nav tiesīgs nesniegt (pārtraukt vai neuzsākt) šā panta pirmās daļas 1.punktā minētos pamatpakalpojumus, ja īrniekam nav šo pakalpojumu apmaksas parādu. Šā noteikuma neievērošanas gadījumā izīrētājs vai pakalpojumu sniedzējs atlīdzina īrniekam nodarītos zaudējumus.

Saskaņā ar likuma „Par dzīvojamo telpu īri" $11.^3$ panta pirmās daļas 1.punktu dzīvojamās telpas īres līgumā nosakāmi pamatpakalpojumi, kuri ir nesaraujami saistīti ar dzīvojamās telpas lietošanu (apkure, aukstais

ūdens, kanalizācija un sadzīves atkritumu izvešana).

Par augstāk minēto tiesību normu pārkāpumu pieteicējs sodīts ar piecdesmit latu naudas sodu, saskaņā ar LAPK 150.$^{3}$ pantu, kas nosaka, ka par pamatpakalpojumu nesniegšanu dzīvojamās telpas īrniekam, ja likums nosaka pienākumu sniegt šādus pakalpojumus, – uzliek naudas sodu fiziskajām personām līdz tūkstoš latiem, bet juridiskajām personām – līdz desmittūkstoš latiem.

Tātad, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības saskaņā ar minētajām tiesību normām, nepieciešams konstatēt, ka dzīvojamās telpas īrniecei nav sniegti pamatpakalpojumi un likums nosaka pienākumu sniegt šādus pamatpakalpojumus.

[12] Lietā ir strīds par to, vai pieteicējs ir ievērojis likumā noteikto pienākumu nodrošināt nama */adrese///adrese/* īrniecei pamatpakalpojumu – kanalizāciju.

[13] LAPK 243.pants noteic, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Tādējādi, par pierādījumiem šajā lietā var kalpot Dzīvojamās telpas īres tipveida līgums *(lietas 81.-84.lapa)*, cietušās iesniegums *(lietas 41.lapa)*, apsekošanas akts *(lietas 36.lapa)*, administratīvā pārkāpuma protokols CB Nr.004477 *(lietas 37.lapa)*.

[14] Saskaņā ar LAPK 9.panta pirmo daļu par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Tādējādi, lai personai piemērotu administratīvo atbildību, ir jākonstatē konkrēts LAPK paredzēts administratīvā pārkāpuma sastāvs: objekts – tas, pret ko ir vērsts administratīvais pārkāpums; objektīvā puse, kas raksturo to, kā izdarīts administratīvais pārkāpums; subjekts – persona, kas izdarījusi administratīvo pārkāpumu; subjektīvā puse – vainojama darbība *(sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 22.decembra sprieduma lietā SKA-571/2006 8.punktu)*.

[15] Lietas izskatīšanas laikā pieteicēja pārstāve un cietusī aptiprināja, ka kanalizācijas sistēma ir darbojusies un traucējumi tās darbībā nav novēroti. Cietušajai neērtības lietot tualeti sagādāja apstāklis, ka tualetē nebija nodrošināta ūdens padeve. Tādēļ cietusī bija spiesta, nolūkā, lai aizvadītu kanalizācijas notekūdeņus no tualetes poda, nest ūdeni ar spaiņiem no virtuves.

Tiesa uzskata, ka pamatpakalpojuma – ūdens nenodrošināšana tualetes podam nav saistāma ar kanalizācijas darbību. Tādejādi situācijā, kad tualetes podam netiek pievadīts ūdens, nevar atzīt, ka netiek nodrošināta kanalizācijas darbība un saukt ēkas īpašnieku pie administratīvās atbildības par pamatpakalpojuma – kanalizācijas nenodrošināšanu.

Tiesa piekrīt pieteicēja norādītajam, ka pašas īrnieces pienākums ir nodrošināt sava īrētā dzīvokļa tualetes podā radušos aizsērējumu likvidāciju, saskaņā ar likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 42.panta pirmo daļu, kas noteic, ka īrnieka pienākums ir uzturēt viņa aizņemto dzīvojamo telpu pienācīgā kārtībā un veikt šīs telpas kārtējo remontu.

Secināms, ka pieteicējs nav pieļāvis likuma „Par dzīvojamo telpu īri" $11.^3$ panta septītās daļas pārkāpumu – pamatpakalpojuma – kanalizācijas nenodrošināšanu nama */adrese///adrese/* īrniecei, pretēji administratīvā pārkāpuma protokolā un Lēmumā konstatētajam.

[16] Saskaņā ar LAPK 7.panta pirmo daļu nevienam nevar piemērot ietekmēšanas līdzekli par administratīvo pārkāpumu citādi kā uz likuma pamata un likumā noteiktajā kārtībā.

Atbilstoši LAPK 272.pantam institūcijai, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments 2008.gada 22.maija sprieduma lietā Nr.SKA–202/2008 [11] punktā ir atzinis, ka no Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (9., 22., 32.pants) izriet, ka administratīvo sodu var uzlikt tikai par likumā paredzētiem pārkāpumiem un stingrā saskaņā ar normatīvajiem aktiem. Kā jau agrāk savā praksē norādījis Senāts, no tiesiskas valsts principa izrietošais tiesiskās drošības princips administratīvo pārkāpumu tiesībās uzliek pienākumu likumdevējam noteikt precīzus priekšnoteikumus sodu uzlikšanai, lai būtu atpazīstams to plašums un piemērošanas joma, tostarp ar tiesību normu iztulkošanas metožu palīdzību. Taču minētais princips novelk arī administratīvo sodu sastāvu iztulkošanas robežu un nepieļauj tiesu varai pašai izlemt par soda priekšnoteikumiem. Ja tiesa konstatē, ka tiesību normas iztulkošanas ceļā tās saturs neaptver notikušo, tiesai persona ir jāatbrīvo no soda *(sk. Senāta 2007.gada 13.novembra sprieduma lietā*

*Nr.SKA-568/2007 11.punktu)*.

Ņemot vērā augstāk minēto, tiesa secina, ka pieteicēja darbībās nav konstatējams LAPK 150.[3] panta sastāvs – pamatpakalpojuma – kanalizācijas nenodrošināšana, tādēļ atbildētāja nepamatoti atzinusi pieteicēju par vainīgu minētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā. Tas ir pamats pieteicēja atbrīvošanai no soda.

[17] LAPK 286.panta pirmā daļa noteic, ka iestāde vai tiesa, izskatot sūdzību vai protestu par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, pieņem vienu no šādiem nolēmumiem: 1) atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību vai protestu noraida; 2) atceļ lēmumu un nosūta lietu jaunai izskatīšanai; 3) atceļ lēmumu un izbeidz lietu; 4) atceļ lēmumu un pieņem jaunu nolēmumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un uzliek sodu; 5) groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Savukārt LAPK 37.panta pirmā daļa noteic, ka administratīvo sodu var uzlikt ne vēlāk kā četru mēnešu laikā no pārkāpuma izdarīšanas dienas, bet, ja pārkāpums ir ilgstošs, – četru mēnešu laikā no tā atklāšanas dienas, bet LAPK 239.panta pirmās daļas 7.punkts noteic, ka lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja līdz administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas brīdim ir pagājuši šā kodeksa 37.pantā paredzētie termiņi.

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments ir vairākkārtīgi norādījis, ka atbilstoši LAPK 239.panta 7.punktam tikai šā kodeksa 37.pantā paredzēto administratīvā soda uzlikšanas termiņu, nevis jebkuru LAPK noteiktu termiņu, pārkāpums pats par sevi ir lietvedības administratīvā pārkāpuma lietā izbeigšanas pamats *(skat. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 27.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKA-181 9.punktu, 2008.gada 29.februāra sprieduma lietā Nr.SKA-57 12.punktu)*.

[18] Izskatāmajā gadījumā, atceļot atbildētājas pieņemto Lēmumu, administratīvās lietas izskatīšana būtu jāturpina, noskaidrojot vai pieteicējs nav pieļāvis pamatpakalpojuma – ūdens nenodrošināšanu cietušajai. Tomēr, kā jau iepriekš norādīts, saskaņā ar LAPK 239.panta 7.punktu iesāktā lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā ir jāizbeidz, ja līdz administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas brīdim ir pagājuši LAPK 37.pantā paredzētie termiņi.

Ņemot vērā, ka administratīvais pārkāpums konstatēts 2009.gada 15.jūlijā, tiesa secina, ka ir pagājis LAPK 37.panta pirmajā daļā noteiktais četru mēnešu termiņš administratīvā soda uzlikšanai.

Līdz ar to saskaņā ar LAPK 37. un 239.panta 7.punktu, tiesai nav pamata ne nosūtīt lietu jaunai izskatīšanai, ne arī pašai izskatīt lietu par iespējamo LAPK 150.[3] panta pārkāpumu – pamatpakalpojuma – ūdens nenodrošināšanu, *G.A.* bezdarbībā.

[19] Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka, atbilstoši LAPK 239.panta 7.punktam lietvedība šajā administratīvā pārkāpuma lietā izbeidzama, jo ir pagājuši vairāk kā četri mēneši kopš iespējamā pārkāpuma atklāšanas dienas.

**Rezolutīvā daļa**

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 289.-291.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 239.panta 7.punktu un 286.panta pirmās daļas 3.punktu, tiesa

**nosprieda:**

**apmierināt** *G.A.* (personas kods */personas kods/*) pieteikumu par Rīgas domes Administratīvās komisijas 2009.gada 4.augusta lēmuma Nr.D57 27-9 (administratīvā pārkāpuma protokols CB Nr.004477) atcelšanu.

**Atcelt** Rīgas domes Administratīvās komisijas 2009.gada 4.augusta lēmumu Nr.D57 27-9 (administratīvā pārkāpuma protokols CB Nr.004477) par *G.A.* (personas kods */personas kods/*) saukšanu pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 150.$^{3}$ pantā paredzēto pārkāpumu un administratīvā pārkāpuma lietu izbeigt.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnesis (paraksts) M.Birkmanis

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnesis _____ M.Birkmanis
Rīgā, 2011.gada 19.janvārī.